

เชียงใหม่ NEWS RELEASE
ประจำวันจันทร์ที่ 29 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550

ประมงแม่โจ้ปลุกกระแสประมงน้ำจืด

“ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจพันธุ์ใหม่”

รศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เม่งอำพัน คณบดีคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ขอเชิญชวนเกษตรกรและท่านที่สนใจเข้าร่วมประชุม งานวิชาการประมง เพื่อความมั่นคงด้านการประมงและทรัพยากรทางน้ำ ในวันที่ 6-7 ธันวาคม 2550 นี้ ณ ห้องพินตน์ โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว จ.เชียงใหม่ ซึ่งคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหลายแห่งจัดขึ้น เพื่อส่งเสริมศักยภาพและปลุกกระแสการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในภาคเหนือและภูมิภาคกลุ่มน้ำปิงให้สอดคล้องกับ

ความตื่นตัวของตลาดการบริโภคอาหารสัตว์น้ำที่นับวันจะเติบโตขึ้นอย่างน่าจับตามอง

ปัจจุบันความนิยมบริโภคอาหารประเภทสัตว์น้ำมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นมากในตลาดอุตสาหกรรมอาหารทั้งในภาคธุรกิจการส่งออก ธุรกิจร้านอาหาร และผู้บริโภคครัวเรือน ซึ่งสังเกตได้ว่าคนไทยนิยมกิน “ปลา” และอาหารประเภทสัตว์น้ำเป็นอาหารมื้อสำคัญและในปัจจุบันธุรกิจร้านอาหารสัตว์น้ำทั้งจากน้ำจืดและอาหารทะเลก็กำลังได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดส่งผลให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยี

ประมงเพื่อรองรับความต้องการของตลาดดังกล่าว และเกิดการขยายตัวทางแวดวงวิชาการประมงอย่างรวดเร็วและน่าสนใจ

การประชุมวิชาการประมง “เพื่อความมั่นคงด้านการประมงและทรัพยากรทางน้ำ” ในครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมงานจะได้ร่วมฟังการบรรยายและเสวนากลุ่มร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ โดย คุณนิวัติ สุธีมีชัยกุล รองอธิบดีกรมประมง ดร.มะลิ บุญยรัตพันธุ์ ที่ปรึกษากรมประมงฯ ดร.พินิจ กังวานกิจ เครือเจริญโภคภัณฑ์ ดร.สมศักดิ์ ปณีตยาชัย นายกลุ่สมคมกุ้งไทย ในหัวข้อ “การพัฒนา สัตว์น้ำสู่ตลาดโลก” การปรากฏาพิเศษเรื่อง “ผลกระทบโลกร้อนต่อทรัพยากรประมง” โดยศาสตราจารย์ ดร.เปี่ยมศักดิ์ เมนะเสวด และ “ผลกระทบและการจัดการสิ่งแวดล้อมของการเลี้ยงปลาในกระชังในแม่น้ำ” ซึ่งล้วนมีประโยชน์และเป็นแนวทางให้แก่เกษตรกรทุกท่านที่ทำประมงอยู่แล้วหรือท่านที่ต้องการทำในรูปแบบเกษตรผสมผสานให้เข้าใจถึงลักษณะประมงน้ำจืดในปัจจุบัน

ดร.เกรียงศักดิ์ กล่าวว่า สำหรับสัตว์น้ำจืดประเภท “ปลา” ที่อยากส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาให้ความสนใจ ได้แก่ “ปลาเผา” หรือปลาโพง ซึ่งเป็นปลาตระกูลเดียวกับปลาสวาย จัดว่าเป็นปลาที่มีบทบาททางเศรษฐกิจของประเทศอีกชนิดหนึ่ง เนื่องจากตลาดในประเทศและต่างประเทศต้องการปลาแลเนื้อกลุ่มปลาหนังที่มีคุณภาพดี สีขาวสะอาดไม่มีกลิ่นโคลน ต้นทุนต่ำ และมีปริมาณเพียงพอต่อการส่งออกต่อปีจำนวนมากกว่า 3 แสนตัน ซึ่งตลาดประมงน้ำจืดของไทยยังไม่สามารถผลิตได้ตามความต้องการดังกล่าว

นอกจากนี้สัตว์น้ำประเภท “กุ้งก้ามกราม” และ “กุ้งฝอย” ก็เป็นกลุ่มที่ตลาดควรสนับสนุน เพราะราคาจำหน่ายต่อกิโลกรัมค่อนข้างสูง สามารถนำ

ดร.เกรียงศักดิ์ ริดใจจากแม่พันธุ์

ไปประกอบเป็นเมนูอาหารยอดนิยมได้หลากหลายประเภท ถือเป็นแหล่งแคลเซียมสำคัญในมืออาหารของคนไทยมาโดยตลอดอยู่แล้ว

ที่สำคัญคือ “ปลานิลผสมเทียม” ซึ่งที่วิจัยประมงแม่โจ้ได้ประสบความสำเร็จในการเพาะผสมเทียมปลานิลที่เลี้ยงในบ่อดินร่วนที่ 2 เป็นรายแรกของโลกตามที่ปรากฏเป็นข่าวก่อนหน้านี้ไม่นานนัก (เดิมนั้นปลานิล ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มสัตว์อนุรักษ์ด้วยอนุสัญญา CITES) แต่ปัจจุบันสามารถจดทะเบียนเป็นสายพันธุ์ปลานิลเลี้ยงได้ และขึ้นทะเบียนเป็นปลานิลเพื่อการส่งออก ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรไทยมาก

เนื่องจากปลานิลมีรสชาติดี เนื้อแน่นเป็นแฉ่งๆ มีมันแทรกรสหวานมัน เนื้อและหนังคล้ายหมูป่า มีคุณค่าทางโภชนาการสูงจึงได้ฉายาว่าเป็น “ปลาขงเบ้ง” และได้รับความนิยมในการบริโภคทั้งในและตลาดต่างประเทศ จึงอยากส่งเสริมให้เกิดการเลี้ยงเชิงเศรษฐกิจอย่างกว้างขวางต่อไปเหมือนเช่นที่ จ.ลพบุรี อำเภอลำลูกเกด จังหวัดเชียงราย ซึ่งในปัจจุบันได้กลายเป็นแหล่งปลานิลที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือไปแล้ว โดยสามารถเพาะพันธุ์จำหน่ายและทำรายได้เป็นอย่างดี

ดร.บัญชา ทองมี ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “หัวใจสำคัญของการทำประมงน้ำจืดในปัจจุบันที่มี การพัฒนาให้ก้าวหน้าเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ เทคนิค การผลิตอาหารสัตว์น้ำให้ได้คุณภาพดีและต้นทุนต่ำ รวมถึงคุณค่าทางอาหารที่สัตว์จะได้รับส่งผลให้มี ผลผลิตที่มีคุณภาพดีไม่ด้อยไปกว่าอาหารทะเลที่มี ราคาสูง และการเลี้ยงสัตว์น้ำจืดให้มีธาตุโอเมก้า 3 ด้วยการให้อาหารประเภทสาหร่ายน้ำเค็ม ทำให้ผู้นิยมบริโภคปลาน้ำจืดไม่ต้องกังวลเรื่องการขาด สารโอเมก้า 3 อีกต่อไป รวมถึงวิธีการป้องกันโรค พยาธิและความสะอาดของการทำประมงน้ำจืด ฯลฯ ซึ่งได้มีการวิจัยและพัฒนาเพื่อการเผยแพร่ให้เกิด ประโยชน์ต่อเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

ดร.เกรียงศักดิ์ ได้กล่าวทิ้งท้ายว่า อย่างน้อยก็อยากให้เกษตรกรลองศึกษาหาข้อมูลประมง น้ำจืดเพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการทำเกษตรผสม

ผสานหรือเกษตรทางเลือก โดยอาจถือหลักง่าย ๆ ดังเดิมของเกษตรกรไทย “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” ก็จัดว่าเข้าหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้เราอยู่รอดได้ท่ามกลางความผันผวนของเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน

ท่านที่สนใจเข้าร่วมงานประชุมวิชาการ ในครั้งนี้หรือต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ “ปลานิลผสมเทียม” และข้อมูลด้านวิชาการ ประมงต่างๆ สามารถติดต่อได้ที่ คณะเทคโนโลยีการ ประมงและทรัพยากรทางน้ำ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 0-5387-3470

